

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2006, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 43 Cad 37/2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 43 Cad 37/2006 – 32 ze dne 26. 1. 2007,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, číslo X ze dne 27. 2. 2006. Uvedeným rozhodnutím zamítla Česká správa sociálního zabezpečení žádost stěžovatele o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, s odůvodněním, že podle posudku lékaře OSSZ ve Frýdku-Místku ze dne 10. 2. 2006 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 40%.

V kasační stížnosti stěžovatel vytýká krajskému soudu jeho postup, uvádí, že splňuje veškeré podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu, kdy navrhuje doložení protokolů z roku 1982 a žádá o revizní prošetření, poukazuje na svůj zhoršující se zdravotní a psychický stav. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, tj. zda byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou a zda byla podána včas. Jelikož byl stěžovatel účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), lze uzavřít, že kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou.

Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty podle tohoto ustanovení nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. V souladu s § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, přičemž lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána opožděně.

V daném případě má Nejvyšší správní soud za prokázané, že žalovaný převzal napadený rozsudek v pátek dne 2. 3. 2007. Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti tedy začala běžet dne 3. 3. 2007 a uplynula v souladu s výše cit. ustanoveními s. ř. s. v pátek dne 16. 3. 2007, což byl také poslední den, kdy bylo možné předat kasační stížnost buď Krajskému soudu v Ostravě nebo Nejvyššímu správnímu soudu, popř. jednomu z uvedených soudů tuto stížnost zaslat prostřednictvím držitele poštovní licence. Jak Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, stěžovatel v dané věci podal kasační stížnost prostřednictvím držitele poštovní licence sice ke správnímu soudu, tj. Krajskému soudu v Ostravě, avšak až dne 21. 5. 2007, tj. po lhůtě k podání kasační stížnosti stanovené v § 106 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud byl proto nucen kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž by se zabýval důvodností v kasační stížnosti uplatněných námitek.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 24. října 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

